Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 2. maja 2022*

„Ničnostna tožba – Damping – Uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom s Kitajske – Akt o uvedbi dokončne protidampinške dajatve – Uvoznik – Predpis, ki potrebuje izvedbene ukrepe – Neobstoj posamičnega nanašanja – Nedopustnost“

V zadevi T-328/21,

Airoldi Metalli SpA s sedežem v Moltenu (Italija), ki jo zastopajo M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler in V. Villante, odvetniki,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopata G. Luengo in P. Němečková, agenta,

toženi stranki,

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi S. Gervasoni (poročevalec), predsednik, R. Frendo, sodnica, in J. Martín y Pérez de Nanclares, sodnik,

sodni tajnik: E. Coulon,

na podlagi pisnega dela postopka, zlasti:

– ugovora nedopustnosti, ki ga je Komisija vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. septembra 2021,

– stališč tožeče stranke glede ugovora nedopustnosti, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 14. novembra 2021,

sprejema naslednji

* Jezik postopka: angleščina.

Sklep [1]

1 Tožeča stranka, družba Airoldi Metalli SpA, s tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2021/546 z dne 29. marca 2021 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz iztiskanih izdelkov iz aluminija s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2021, L 109, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

[…]

Pravo

[…]

Obstoj izvedbenih ukrepov za izpodbijano uredbo

[…]

19 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba obstoj izvedbenih ukrepov za izpodbijano uredbo glede na člen 263, četrti odstavek, PDEU preučiti ob upoštevanju cilja te določbe, in sicer da se fizični ali pravni osebi omogoči vložitev tožbe zoper akte splošne veljave, ki niso zakonodajni akti, ki se nanjo nanašajo neposredno in ki ne potrebujejo izvedbenih ukrepov, s čimer se preprečijo primeri, v katerih bi morala taka oseba za dostop do sodišča kršiti pravo (sklep z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točka 66; glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839, točka 49).

20 Zato je treba preučiti, ali se predpis Unije izvaja z drugim aktom, ki ga naslovnik lahko izpodbija bodisi pred Splošnim sodiščem bodisi pred sodišči držav članic (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839, točki 50 in 51, ter sklep z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točka 67).

[…]

23 Zato je treba v obravnavani zadevi v skladu s sodno prakso, v skladu s katero se je treba osredotočiti na položaj osebe, ki uveljavlja pravico do pravnega sredstva, in se sklicevati izključno na predmet pravnega sredstva (sodba z dne 19. decembra 2013, Telefónica/Komisija, C-274/12 P, EU:C:2013:852, točki 30 in 31, ter sklep z dne 12. januarja 2017, Amrita in drugi/Komisija, C-280/16 P, neobjavljen, EU:C:2017:9, točki 36 in 37), ugotoviti, ali izpodbijana uredba, katere predmet je uvedba protidampinških dajatev, ki jih morajo plačati uvozniki, potrebuje izvedbene ukrepe glede tožeče stranke, ki je uvoznica zadevnega izdelka.

24 Iz ustaljene sodne prakse, ki se je začela na podlagi določb carinskega zakonika Skupnosti iz leta 1992 (Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3), kakor je bila spremenjena, v nadaljevanju: carinski zakonik iz leta 1992) in ki je bila prevzeta ob uporabi določb carinskega

[1] Navedene so le točke zadevnega sklepa, za katere Splošno sodišče meni, da je njihova objava koristna.

zakonika Unije iz leta 2013 (Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL 2013, L 269, str. 1), kakor je bila spremenjena, v nadaljevanju: carinski zakonik iz leta 2013), ki se uporablja v obravnavani zadevi, pa izhaja, da uredbe o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev potrebujejo izvedbene ukrepe v zvezi z uvozniki, ki so dolžni plačati te dajatve, in sicer sporočilo o carinskem dolgu, ki izhaja iz teh dajatev, ali obvestilo uvozniku o njem (sodba z dne 18. oktobra 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, točki 38 in 39; sklepi z dne 5. februarja 2013, BSI/Svet, T-551/11, neobjavljen, EU:T:2013:60, točka 53; z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točka 72, in z dne 7. marca 2014, FESI/Svet, T-134/10, neobjavljen, EU:T:2014:143, točka 33; sodba z dne 19. maja 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products in drugi/Komisija, T-254/18, v pritožbenem postopku, EU:T:2021:278, točka 116, ter sklep z dne 14. septembra 2021, Far Polymers in drugi/Komisija, T-722/20, neobjavljen, EU:T:2021:598, točka 66).

25 Zlasti za izvajanje člena 14(1) osnovne uredbe, v skladu s katerim dokončne protidampinške dajatve pobirajo države članice, člen 101(1) carinskega zakonika iz leta 2013 določa, da „[z]nesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve določijo carinski organi, pristojni v kraju, kjer carinski dolg nastane“, pri čemer za dokončne protidampinške dajatve v zvezi s tem ni nobene izjeme. Poleg tega v skladu s členom 104(1) tega zakonika carinski organi iz člena 101 zakonika v skladu z nacionalno zakonodajo vknjižijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, kot je določeno v skladu z zadnjenavedeno določbo. Nazadnje, člen 102 navedenega zakonika v odstavku 1 določa, da carinski organi obvestijo dolžnika o carinskem dolgu v obliki, predpisani na kraju, kjer je carinski dolg nastal, v odstavku 2 pa natančneje določa, da je, kadar je znesek plačljive dajatve enak znesku, vpisanemu na carinski deklaraciji, prepustitev blaga s strani carinskih organov enakovredna obvestilu dolžniku o carinskem dolgu.

26 V nasprotju s trditvami tožeče stranke iz spremembe carinskih predpisov zato ni mogoče sklepati, da v skladu s carinskim zakonikom iz leta 2013, ki se uporablja v obravnavani zadevi, predpisi o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev ne potrebujejo več izvedbenih ukrepov v zvezi z uvozniki. To velja še toliko bolj, ker se določbe carinskega zakonika iz leta 2013, navedene v točki 25 zgoraj, skoraj ne razlikujejo od prej veljavnih. Določitev zneskov dajatev s strani nacionalnih carinskih organov, sporočanje teh zneskov dolžniku s strani navedenih organov ter okoliščina, v skladu s katero je prepustitev blaga enakovredna obvestilu dolžniku o carinskem dolgu v primeru ujemanja med zneskom tega dolga in zneskom, ki ga je prijavil uvoznik, so bili namreč določeni že v členih 217 in 221 carinskega zakonika iz leta 1992.

27 Teh ugotovitev ne izpodbija trditev tožeče stranke, da se pri taki analizi ne upošteva uvedba „elektronskih sistemov“ z naslovom IX carinskega zakonika iz leta 2013 za namene izvajanja tega zakonika.

28 Iz določb naslova IX carinskega zakonika iz leta 2013 in določb, ki jih je Komisija sprejela na podlagi tega naslova IX, je vsekakor razvidno, da se „izmenjava informacij, kot so deklaracije, zahtevki ali odločbe, med carinskimi organi ter med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi […], kot to zahteva carinska zakonodaja, […] izvaja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov“ (člen 6(1) carinskega zakonika iz leta 2013).

29 Kot pa je razvidno iz besedila te določbe in tudi iz določb carinskega zakonika iz leta 2013, navedenih v točki 25 zgoraj, se ta informatizacija nanaša na izmenjavo med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi ter sama po sebi nikakor ne pomeni, da bosta uvoz izdelkov in plačilo protidampinških dajatev odslej vključevala samo gospodarske subjekte brez kakršnega koli naknadnega posredovanja nacionalnih carinskih organov.

30 Dokumenti, ki jih je v zvezi s tem predložila tožeča stranka, tako razlago le potrjujejo. Po eni strani je iz opisa carinskega deklaranta, kako potekata postopek carinske deklaracije in določitev dajatev, ki jih je treba plačati, ki ga je tožeča stranka predložila kot prilogo k svojim stališčem glede ugovora nedopustnosti, razvidno, da po vnosu carinske deklaracije, ki med drugim vključuje uvoznikovo oceno zneska dajatve, v elektronski carinski sistem, za kar so nesporno odgovorni nacionalni carinski organi, ta sistem ustvari odločbo o sprejemu v obliki dodelitve kode, ki je enakovredna prepustitvi in omogoči sprostitev zadevnega blaga v prosti promet. Po drugi strani je treba opozoriti, da so carinskim deklaracijam, ki so predložene kot priloga stališčem tožeče stranke glede ugovora nedopustnosti, priloženi dokumenti, ki so jih sestavili italijanski carinski organi (Agenzia Dogane Monopoli) in med drugim vsebujejo več kod.

31 Iz tega izhaja, da lahko izpodbijana uredba začne učinkovati šele po carinski deklaraciji uvoznika (glej, *a contrario*, sodbo z dne 14. januarja 2016, Doux/Komisija, T-434/13, neobjavljena, EU:T:2016:7, točke od 60 do 64), ki ji nujno sledi ukrep, ki ga sprejmejo nacionalni carinski organi. Res je, da je ta v večini primerov, kadar ni kontrole, omejen na zgoraj navedeno elektronsko sporočanje in da je posredovanje navedenih organov v obliki kontrole, ki ji v tem primeru sledi sporočilo o rezultatih kontrole in morebitnem popravljenem znesku dajatve, ki jo je treba plačati, bolj občasno. Vendar tudi če je ukrep nacionalnih organov omejen na navedeno elektronsko sporočanje, ostaja dejstvo, da so ti organi s tem sprejeli akt. Neobstoj kontrole blaga tožeče stranke, ki ga tožeča stranka zatrjuje v obravnavani zadevi, zato ni pomemben.

32 Prav tako ni pomembna okoliščina, ki jo zatrjuje tožeča stranka, da nacionalni carinski organi nimajo nobene diskrecijske pravice pri izvajanju izpodbijane uredbe, če se ne odločijo za kontrolo. Poleg tega, da bi se taka trditev lahko štela za priznanje potrebe po izvajanju s strani nacionalnih organov, je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso neobstoj diskrecijske pravice merilo, ki ga je treba preučiti, da se ugotovi, ali je izpolnjen pogoj neposrednega nanašanja na tožečo stranko, ki je v skladu z besedilom četrtega odstavka člena 263 PDEU pogoj, ki se razlikuje od zahteve po aktu, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov (glej v tem smislu sodbo z dne 18. oktobra 2018, Internacional de Productos Metálicos/Komisija, C-145/17 P, EU:C:2018:839, točka 54 in navedena sodna praksa, ter sklep z dne 21. januarja 2014, Bricmate/Svet, T-596/11, neobjavljen, EU:T:2014:53, točka 74 in navedena sodna praksa).

33 Če bi se iz avtomatizacije, uvedene s carinskim zakonikom iz leta 2013, sklepalo, da izpodbijana uredba ne potrebuje izvedbenih ukrepov, bi to poleg tega pomenilo, da je presoja pravnega merila neobstoja izvedbenih ukrepov za akt odvisna od povsem tehničnih okoliščin. Vendar taka vsebinska poenostavitev, ki je poleg tega utemeljena z neobstojem diskrecijske pravice nacionalnih organov, ne more imeti takih posledic (glej v tem smislu sklep z dne 5. februarja 2013, BSI/Svet, T-551/11, neobjavljen, EU:T:2013:60, točka 49).

34 Poleg tega je treba opozoriti, da iz člena 44 carinskega zakonika iz leta 2013 in tudi iz prej veljavnih določb (členi od 243 do 245 carinskega zakonika iz leta 1992) izhaja, da je zoper odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jih sprejmejo carinski organi, mogoča pritožba v skladu s postopkom, ki ga v ta namen uvede zadevna država članica na podlagi te določbe, pri čemer se po potrebi sklicuje na nezakonitost uredbe o uvedbi protidampinških dajatev pred nacionalnimi

sodišči, ki lahko pred izdajo sodbe uporabijo določbe člena 267 PDEU (glej v tem smislu sklep z dne 14. septembra 2021, Far Polymers in drugi/Komisija, T-722/20, neobjavljen, EU:T:2021:598, točki 67 in 68 ter navedena sodna praksa).

35 Iz vsega navedenega izhaja, da izpodbijana uredba potrebuje izvedbene ukrepe v zvezi s tožečo stranko, tako da mora tožeča stranka, da bi bila njena tožba razglašena za dopustno, dokazati, da se ta uredba posamično nanaša nanjo.

[…]

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (četrti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.

2. Družbi Airoldi Metalli SpA se naloži plačilo stroškov.

V Luxembourgu, 2. maja 2022.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
S. Gervasoni